

סב:

במה אשה פרק ששי שבת

עין משפט
נר מצוה

טו א טושי' ל"ח טו
רמל:
זב ב ג מ"ו פ"ו פמ"ג
בסמ' הלל' טו טושי'
ל"ח טו קמ' ספ"ג טו:
פמ"ד ר מ"ו פמ"ה סמ"ג
אסור' ע"ה הלל' טו
טושי' ל"ח טו פ"ה ספ"ג
טו:
טו

רב נסים גאון

מוחזק רב יוסף אף על
פליטון נזר ר' יהודה בן
בבא. עיקר זאת הברירה
המספיקה שיהיה סוף
הספיקה שילמסו האחרון
גזר על תורת התנים
אלו זורחיהו (המורה)
(המורה) כו, אף על
פליטון נזר ר' יהודה בן
בבא ולא הודו לו.

ומאי רבי מאיר דלירי זה רבי מאיר בלא רבנן ופליגי רבי אליעזר עליה: דב"א. דרבי אליעזר פוטור והאי פוטור היינו מותר
למתחלה כדלוקימנא: כשיש בה בושם. פליטון יש בזהו חומרם העשויה קמיע דכיון דיש בה בושם מכשיה הוא לו שרייה רע ולמשלך
ואיתוי נמי לא חייש כדלמך דגנות הוא לה: אכל אין בה בושם. חומרם לחוד לאו מכשיה הוא וחייבת: ואם אומרם. הא דקתני אין
בה בושם חייבת אלא דקפסר רבי אליעזר המוילא אובלין בשבת ככלי פחות מכשיעור דלא מייחייב על הולאת אובלין פחות מגרונת כדלמך

ומאי ר' מאיר דתניא ^אלא תצא אשה במפתח שבידה ואם יצאת חייבת המאת
דברי רבי מאיר רבי אליעזר פוטור ^בבכובלת ובצלוחית של פליטון כובלת
מאן דבר שמה חסורי מחסרה והכי קתני וכן בכובלת וכן בצלוחית של
פליטון לא תצא ואם יצאה חייבת המאת דברי רבי מאיר רבי אליעזר פוטור
ככובלת ובצלוחית של פליטון ^בבמה דברים אמורים כשיש בהם בושם אבל
אין בהם בושם חייבת אמר רב אדא בר אבהו זאת אומרת המוציא אובלין
פחות מכשיעור בכלי חייב דהא אין בה בושם כפחות מכשיעור בכלי דמי
וקתני חייבת רב אשי אמר בעלמא אימא לך פטור ושאיני הכא דליתיה
למשא כלל: יוראשית שמנים ימשחו אמר רב יהודה אמר שמואל זה פליטון
מתיב רב יוסף ^דאף על פליטון גזר רבי יהודה בן בבא ולא הודו לו ואי
אמרת משום תענוג אמאי לא הודו לו אמר ליה אביי ולמעמיך הא דכתיב
השותים במזרקין יין ר' אמי ור' אסי חד אמר קנישקנין וחד אמר שמורקין
כוסותיהן זה לזה הכי נמי דאסיר והא ^הרבה בר רב הונא איקלע לבי ריש
גלותא ושתייה קנישקנין ולא אמר ליה ולא מידי אלא כל מידי דאית ביה
תענוג ואית ביה שמחה גזרו רבנן אבל מידי דאית ביה תענוג ולית ביה
שמחה לא גזרו רבנן: והשוכבים על ממות שן וסרוחים על ערשותם ^אאמר
רבי יוסי ברבי חנינא מלמד שהיו שמתניין מים בפני משותיהן ערומים מגדף
בה ר' אבהו אי הכי היינו דכתיב ^בלכן עתה יגלו בראש גולים משום דמשתניין
מים בפני משותיהם ערומים יגלו בראש גולים אלא א"ר אבהו אלו בני אדם
שהיו אוכלים ושותים זה עם זה ודובקין משותיהן זו בזו ומחליפין נשותיהן
זה עם זה ומסריחין ערמותם בשכבת זרע שאינו שלהן א"ר אבהו ואמרי
לה במתניתא תנא ג' דברים מביאין את האדם לידי עניות ואלו הן ^גהמשתין
מים בפני מותו ערום ^דומזלזל בנטילת ידים ושאשתו מקללתו בפניו
^ההמשתין מים בפני מותו ערום אמר רבא לא אמרן אלא דמהדר אפיה
לפורייה אבל לבראי לית לן בה ומהדר אפיה לפורייה נמי לא אמרן אלא
לארעא אבל כמנא לית לן בה ^וומזלזל בנטילת ידים אמר רבא לא אמרן
אלא דלא משא ידיה כלל אבל משא ולא משא לית לן בה ולא מלחא
היא דאמר רב חסדא ^זאנא משאי מלא חפני מיא ויהבו לי מלא חפני טיבותא
ושאשתו מקללתו בפניו אמר רבא על עסקי תכשיטיה וה"מ הוא דאית ליה
ולא עביד: דרש רבא בריה דרב עילאי מאי ^חדכתיב ויאמר ה' יען כי גבהו
בנות ציון שהיו מהלכות בקומה זקופה ותלכנה נמויות גרון שהיו מהלכות
עקב בצד גודל ומשקרות עינים דהוה מלאן כוחלא לעיניהו ומרומן ^טהולך
וטפוין שהיו מהלכות ארוכה בצד קצרה ^יוברגליהן תעכסנה אמר רב יצחק דבי
ר' אמי ^{יא}מלמד שמטילות מור ואפרסמו כמנגליהן ומהלכות בשוקי ירושלים
וביון שמגיעות אצל בחורי ישראל בועטות בקרקע ומתזות עליהם ומכניסות
בהן יצר הרע כארם ^{יב}בכעוס מאי פורענותיהם כדרדוש רבה בר עולא
^{יג}והיה תחת בושם מק יהיה מקום שהיו מתבשמות בו נעשה נמקים נמקים
ותחת תגורה נקפה מקום שהיו תגורות בצלצול נעשה נקפים נקפים
ותחת מעשה מקשה קרחה מקום שהיו מתקשמות בו נעשה קרחים קרחים
ותחת פתיגיל מחגורת שק פתחים המביאין לידי גילה יהיו למחגורת
שק ^{יד}כי תחת יופי אמר רבא היינו דאמרי אינשי חלופי שופרא כיבא
^{טו}אם (וספח) ה' קרקוד בנות ציון אמר רבי יוסי ברבי חנינא מלמד שפרחה בהן
צרתה כתיב הכא ושפה וכתוב התם ^{טז}לשאת ולספחת וה' פתהן יערה רב
ושמואל חד אמר שגשפכו כקיתון וחד אמר שנעשו פתוחהו כיער
אמר רב יהודה אמר רב אנשי ירושלים אנשי שחץ היו אדם אומר לחברו
במה סעדת היום בפת עמילה או בפת שאינה עמילה בין גורדלי או
בין

מסורת הש"ס

א (תוכי פ"ה ט"ס)
ב (לקמן פ"ה א) (תוספתא)
ג ט"ס (ד) (תוספתא דשתי)
ד (ט"ס) (ט) (תוספתא דשתי)
ה (ט"ס) (י) (תוספתא דשתי)
ו (ט"ס) (יא) (תוספתא דשתי)
ז (ט"ס) (יב) (תוספתא דשתי)
ח (ט"ס) (יג) (תוספתא דשתי)
ט (ט"ס) (יד) (תוספתא דשתי)
י (ט"ס) (טו) (תוספתא דשתי)

תורה אור השלם

- 1 השתים במזרקין יין
ראשית ענינים ימשחו
ולא נחלו על שני יוסף
עמ"ס טו
2 השכבים על ממות שן
הסריחים על ערשותם
ואבלים קרים מצאנן
וגלגלים מתוך מונקס
עמ"ס טו
3 לכן עתה יגלו בראש
גולים וקר מרזח סריחים
עמ"ס טו
4 ויאמר ה' יען כי גבהו
בנות ציון ותלכנה נמויות
גרון ומשקרות עיניהן הולך
וטופף תלכנה וברגליהם
תעכסנה ישיעיהו ג טו
5 והיה תחת יופי מק
יהיה ותחת מחגורת נקפה
ותחת פתיגיל מחגורת שק
כי תחת יופי ישיעיהו ג טו
6 רשפת ארץ קרקע בנות
ציון ויפתחו יצדו
ישיעיהו ג טו
7 לשאת ולספחת
ולספחת וקרא יד טו

גליון הש"ס

נב' יסודות בני' פ"י טוס
ד פ"ג תוס' ד"ה טקני:
רש"י ד"ה ולישקנין וכו'
והו קנישקנין פ"י ט"ו דף
טג פ"ג כנשי' ד"ה
קנישקנין:

לעני רש"י

ביד"ל. אג. תורה.
קישור"א [קישור"א].
מוגלה. נוזל מוגלה.
בייא"ה [בייא"ה].
(לחם) מעוך. מעשה (גלוש)
היטב.

רבינו הגנאל

ראשית ענינים. כדמסמנו.
ואפילו מאן דפטר לא סדר
אלא כשיש בה בושם.
אבל אין בה בושם חייבת.
קנישקנין. כוס שיש בה
שתי פיות ושתיין סמנה
שנים בבית אחת. מסקרות
עינים. דהו מלין כוחלא
המא. ארם כבשום. פי'
החיה כשחביט גזרת
ומשלכת ארם קשה. פי'
פת עמילה. אשה עמילה.
ופת שאינה עמילה תחלה.
ורכלן על זה הענין. צלצול.
תני. כדגרסינן בסוף
מסכת דף טמ.

על דלפטת אלטפוך (אבות פ"ב מ"ו): ^אתעכסנה. כמו וכעכס אל מוסר אויל (משל ו). והוא ארם של נחש וקרי ליה עכס על שם שאינו מטייל אלא
על ידי עכס: כעכוס. נחש כעוסה: נמקיס. כמו המק בשרו (זכריה ד): ללול. כנדי"ל נחש: נקפיש. מצורות לשון המנקה רגליו וניקף סבי
היער (ישעיהו ז): ^במקשטוס. היינו שער סמורקות ומפרכסות: ^גמקשטוס. דומה למקשה כעין נוטריקון: פסיגיל. נוטריקון פתח גילה אותו
מקום: כי סחם יופי. כי כל אלה יבא לך תחת יפיך: כיבא. קישור"א ליחא כמו שיחא וכיבי דקדושין דלילמו (דף פ"א): סחן. כמו פתחיהן:
שנשפכו קיתוין. שופכות דם ויזה: יערה. כמו ותער כדה (בראשית מד): כיער. נתמללו שער ונמלכות לתשמיש: אנשי שחץ. מדברים
בלשון גאווה ולעני שפה: סעדס. תשמיש: פס עמילה. בעולה: שאינה עמילה. בחולה: פס עמילה. כדביא"ה צלע"ל: גורדלי. לכן היה: